

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Češka sprava.

Že nebrojne kratke nanesla je prilika, da nam je bilo govoriti o tisti nesrečni akciji grofa Taaffe, katere vidna posledica so Dunajske punktacije. Češko-nemška sprava prišla je sedaj zopet na dnevni red, zlasti zaradi tega, ker se bode v kratkem sešel češki deželni zbor, kateremu je naloga izvesti dogovore voditeljev obeh strank. Z ozirom na to, da bode v prihodnjem zasedanju deželnega zbora češkega sklepati o najvažnejšem oddelku sprave, namreč o razdelitvi okrajev, je gotovo umestno, da poročamo na kratko o stališču, katero so zavzele posamezne stranke gledé te najvažnejše točke Dunajskih punktacij.

Nemci imeli so iz vsega začetka jako ugodno stališče. Po uplivu političnih naših zaveznikov primoran je bil grof Taaffe zadovoljiti v opoziciji stoječe Nemce, in ker so že itak vse imeli, kar si more kak narod želeli, bilo jih je zadovoljiti le na troške Čehov. Sprava zagotovila in utrdila je pravice nemškega naroda, dočim se je Čehom vzelo še nekaj tega, kar so imeli doslej. Sprava nikakor nima namena osigurati obema narodnostima popolno ravnopravnost, ne, namen jej je zožiti kolikor moči češko ozemlje, in le to je povod, da se češki Nemci naudušujejo za punktacije in da zahtevajo neprestano, naj se faktično izvedó čim prej mogoče.

Narod češki zavrgel je pri zadnjih volitvah dogovor, sklenjen po svojih dosedanjih zastopnikih in to je razdražilo živce Nemcev do skrajnosti. Nemška glasila so rohnela besnosti in baš ta srd priča jasno, kako velevažna in zanje veleugodna se jim vidiyo punktacije. Kakor Shylock kriče: „Podpisali ste, plačajte“, a ne zato, ker se nadejajo, da bode po izvršeni spravi ponehal prepir, da se bode začela doba mirnega, skupnega delovanja, ampak zato, ker trepečejo nestrpnosti, da bi se vender že začela doba njihove prevlade. Niti to se jim ne zdi vredno, da bi punktacije stvarno zagovarjali in dokazali, da se je pri sklepanju merilo z jednako mero.

Kakor že rečeno, se češki narod ne zmatra zavezanega pogajati se z Nemci na podlagi Dunajskih punktacij. Narod češki izvolil je lani sedanje mladočeške svoje zastopnike baš zato, ker so kan-

didovali kot nasprotniki takšne sprave, kakeršno hoče vlada Nemcem na ljubav uveljaviti, in že z izvolitvijo teh poslancev je dokazano, da se narod češki ne more pogajati z Nemci na podlagi prvotnih dogovorov. Nekateri pristaši staročeški trdó sicer, da je njih stranka navzlic sijajni manifestaciji ob zadnjih volitvah še vedno vezana zagovarjati prvotno stališče, a prepričanje, da je to stališče krivo, se razširja vse bolj in bolj, sosebno odkar se je pokazalo, kakšne postranske, in s prvotnimi določbami sprave v nikakeršni zvezi stoječe namene bi Nemci radi dosegli pri novi razdelitvi okrajev, katera se baš sedaj vrši, in sicer za Čehé jako nepovoljno.

Ogromna večina staročeških deželnih poslancev pripoznava odkrito, da so punktacije nevarne narodu češkemu in tudi mej fevdalnimi aristokrati se razširja to mnenje, tako da je knez Karol Schwarzenberg celo v državnem zboru povedal gladko in kratko, da bi izvršitev punktacij bil prav za prav začetek boja, ne pa začetek miru. Mladočehi zahtevajo, da se naj staročeški deželni poslanci odpovedó svojim mandatom in Staročehi nameravali so tudi že večkrat apelovati na volilce, a vedno je vlada posegla vmes in to zaprečila. Je-li bode to punktacijam v korist, je drugo uprašanje, zakaj staročeški listi postavili so se zdaj na punktacijam nasprotno stališče, in ako smemo po teh izjavah soditi na mišljenje staročeških deželnih poslancev, potem je upanje, da bode sprava splavala po vodi.

Nemci slutijo, da jim ne bode mogoče realizovati vse to, kar zahtevajo na podlagi punktacij in njihov srd je brezmejen. Z veliko nezaupnostjo gledajo na vlado, katera jim je baje premalo naklonjena (!) in vzlic temu, da sedi na ministerskem fotelji tudi njih zaupni mož, grof Kuenburg, pretijo ji prav resno s svojim nasprotstvom.

A Nemci ne pretijo samo vladi, po ovinkih zagrozili so tudi narodu češkemu in razširili vest, da se na najvišjem mestu govori o „izjemnem stanju“. Da za proglasitev „izjemnega stanja“ niti najmanjšega uzroka ni, tega pač ni treba naglašati, zakaj legalna in poštena opozicija, kakeršno tira narod češki, se ne da udušiti s takimi sredstvi. Nemcem seveda bi bilo ljubo, da zavladajo na Češkem zopet takšne razmere, kakeršne so bile za časa Kollerja,

kajti Nemcem ni mari zato, je li narod češki vsprejel spravo dobrovoljno ali po sili, dovolj jim je, da jo le vsprejme.

V bodočem zasedanju deželnega zbora češkega pokazalo se bode, kako sodijo o spravi tiste stranke, katere imado tudi moč v rokah; Staročehi in fevdalci, ako ostanejo združeni, odločili bodo usodo sprave in to bode velikega pomena za ves pravec notranje politike avstrijske.

Govor poslanca dr. M. Laginje

v 98. seji drž. zbora dne 16. januarja 1892.

Visoka zbornica! Dvakrat zapored volili so me pri jako žalostnih razmerah, v katerih žive Hrvatje in Slovenci isterski, da zastopam njihove koristi v tej visoki zbornici in danes mi je dolžnost, da se predstavim velečastitim gospodom tovarišem z neko izjavo, predno preidem v obravnavo prevažnega predmeta. (Čujte! na desni.) To pa storim z nekakim ponosom, kajti porodil sem se v onem delu Primorske, po katerem je slavni rod Habsburžanov najprvo došel do gospodstva ob bregovih Adrije.

Kakor znano, bili so posamični deli nekdanj mogočnega kraljestva hrvatskega le v jako rahli zvezi mej sabo in dokaj popred, ko so v letu 1527 ostanki tega kraljestva v Četinu izbrali svojimi kralji sedaj vladajočo dinastijo, pripadle so nekatere pokrajine naroda, kateremu se prištevam jaz, avstrijski hiši. Posebne važnosti so v tem pogledu takozvani kraški komitati, nekdanja graščina Kastavska, grofja Pazinska, ki je imela početek svoj v „Zupanije Pesentata“ — tako imenovani po Porphyrogenu — ter po Slovencih obljudena marka sclavonica, ki je imela sedaj ožje, sedaj širše meje, kakor je bilo namreč več ali manj občutiti upliv nemškega fevdalnega zistema.

Zapisane in nepreklicljive pravice naroda hrvatskega, da se zjedini njega domovina, pragmatična sankcija iz leta 1712., kateri je brezpogojna podlaga skupnost avstrijsko-slovenskih dežel s Hrvatsko, avstrijski osnovni zakoni sami, kateri zagotavljajo posamičnim narodnostim temeljne pogoje njihovi eksistenciji, pravo vsacega naroda, torej tudi hrvatskega, do obstanka, prešinjajo me z nado in prepričanjem, da se zedinijo raztreseni deli kraljestva hrvatskega, to je: domovina naroda hrvatskega, seveda v mejah te države. Podati to izjavo čutil sem se dolžnega tembolj, ker nam je obravnavati o jako važnem predmetu, o trgovinskih pogodbah, v katerih ne moremo zapaziti nikakih gospodarskih ugodnosti ni jaz, ni več sorojakov mojih in celo mnogi kolege te visoke zbornice, pač pa moram

LISTEK.

Neprostopvoljni ubijalec.

Povest. Spisal V. G. Korolenko; poslovenil Z. Dokler.

(Dalje.)

Znan voznik je pripeljal potnike: mi smo k njemu vozili, on k nam.

Mislil sem si, da hočejo morebiti prenočiti. Da i to, po noči so mene redko pošiljali: rajši je šel gospodar sam, ali pa sin s blapcem. Vnovič zadremljem, ko zopet začujem glasove: „Enoročni“ se z gospodarjem pod kapom tiho pogovarja. — „No, kako zdaj? reče starec. — Da, kje je Kuzma?“ — Bog si ga ve, odgovori gospodar, Jvan je odšel z načelnikom, a Kuzma je, zagledavši ljudi, takoj nekam zginol. Tudi v gaju ga ni. To je mlad glupec. Povsem je ob um prišel.

— No in Fedor, upraša starec, ta je gotovo za me?

— Fedor je zvečer iz mlina prišel, hotel je v sobo iti, a jaz ga nisem pustil.

— Dobro je bilo; morebiti je legel k počitku. Ali ni videl ničesar?

— Gotovo ni videl ničesar. Šel je naravnost na senišče.

— No dobro, jutri ga pošlji na delo . . .

— Bi-li to bilo umestno? upraša Zaharov.

— Da, umestno. Ta dečko je svoboden, močan je tudi, in tudi mene uboga — okoli palca bi ga labko obvil. Pomni še to: sedaj odhajam za pol leta, a mej tem se mora dečko navaditi dela.

— Vsekakor bi mu ne smel popolnoma zapupati, reče Zaharov. On mi ni všečen. Zastonj se dela neumnega.

— No, no, odgovori starec, jaz ga poznam. Dober dečko. Jaz ga poznam. Takih nam je potreba. A Kuzmo moramo, kakor si že bodi, odstraniti. Znal bi nam neumnosti delati.

Začela sta me klicati: Fedor, Fedor, a jaz jima nisem odgovoril. Molčal sem. Starec prileze na senišče in me uštipne. „Vstani, Fedoriško, reče jako prijazno. Si-li spal? — Spal, dejal sem . . . No, dečko, vstani in zapreži voz, s potniki greš. Ali še pomniš, kaj da si mi obljubil? Pomnim, odgovorim. A z zobmi sem škripal, mrzlica me je tresla po celem životu. — „Morebiti — nadaljeval je starec, — je prišel tvoj čas. Poslušaj, kaj ti

povem. A sicer — napreži konje, potniki že čakajo. Privlekel sem voz, prignal par konj in začel napregat, a srce mi je vedno močnejše bilo. Premišljeval sem, ni li vse to sen, — prikazen?

Starec je stopil h konju, ki je bil poslušen kakor pes. Z jedno roko ga je obsedlal. Potem je skočil nanj, šepnil mu tiho nekaj na uho in konj je zdirjal z dvora. Tudi jaz sem napregel in prišel pred vrata. Videl sem starca dirjati proti šumi. Mesec sicer še ni svetil, toda vse si že lahko po malem videl. Starec se je skril v šumi, — a meni je postalo lažje pri srcu.

Opravil sem pri konjih. Potniki so me pozvali v sobo, mlada gospa in troje otrok. Starši je imel štiri leta, najmlajši komaj dve leti, ne več. Kaj te sili, mislim si, nesrečnica, da v takem kraju potuješ in to sama, brez moža? Gospa je bila tiha, prijazna. Posadi me za mizo in mi postreže s čajem. Vpraša me po varnosti kraja. — Ne vem, odgovorim, a mislim sem si: Ubožica, vidim, da se bojiš. Kako bi se tudi ne bala! Mnogo prtljage ima pri sebi, bogata je pa še z otroci; materinsko srce — je proroško. Ona gotovo prisiljeno potuje.

Seli smo na voz in se odpeljali. Potovali smo

o njih misliti, da značijo gospodarski propad za dežele te (Prav res! na desni.) kar hočem dokazati.

Različni so uzroki, da ne morem glasovati za te pogodbe. Jaz ne pripadam nikaki stranki v tem parlamentu, ni veliki, ni mali. Da so storili zastopniki Slovanov v tej visoki zbornici to, kar je storil Kolomb z jajcem, mogel bi pač izjaviti, da glasujem za pogodbe kot član velike slovanske desnice, kakor imamo združeno nemško levico. Nadejam se, da se sčasoma uresniči tudi ta moja nada. Vsakako pa je jako znamenita prikazen v naših parlamentarnih odnosih, da z mano vred več nego 20 tovarišev ne pripadamo nikaki politički skupini, in Njega ekselencija gospod ministerski predsednik more se tega le veseliti, kajti to odgovarja gotovo njegovim namenom, da je 22 članov te visoke zbornice uveljavilo v svojem seveda nezapisanem statusu, to jedino pravilo: Nolite jurare in verba magistri.

Za pogodbe že zato ne morem glasovati, ker smatram, da izjava vladina, s katero so se nam predložile trgovinske pogodbe, kratki pravice parlamenta; po tej izjavi morajo se trgovinske pogodbe obravnati in vsprejeti kot celota in nikakor ne bi smeli spremeniti te ali one točke, ker bi s tem uničili vse delo. (Posl. Purghart: Kakor sprava na Češkem!) S tem je naš parlament zašel v nekako nasilno položeno, kajti jako težko je, ako hočemo postopati vestno, že zato vsprejeti drugo pogodbo, s kjo ne soglašamo, ker je pri prvi marsikaj dobrega. Iz tega formalnega uzroka, ki ustvarja nevaren precedens, moram glasovati proti pogodbam.

Drugi razlog, radi katerega odklanjam pogodbe, je njihov politički značaj.

Gospoda moja, jaz se ne umešavam rad v politiko. V to treba obširnega znanja, časa, da se človek more temeljito baviti z mnogovrstnimi uprašanji javnega življenja, in marsikaj družega, česar mi nedostaja, kar rad priznavam. Motreč tako važno uprašanje, kakoršno so te pogodbe, smo prisiljeni poseči tudi v politička uprašanja. Tudi jaz bi bil morda molčal o tem, pokoreč se najvišjemu prestolnemu govoru ter bi premotrival pogodbe zgolj z gospodarskega stališča, da nisem čital v poročilu odsekov ominoznega stavka, koji naravnost nalaga vsakemu govorniku dolžnost, dotakniti se tudi političke strani pogodb. Na strani 67. odsekovnega poročila je namreč čitati: Ako se političko-vojaška trojna zveza kot poročstvo miru polagoma razvije do bodoče trdno spojene gospodarske zveze, pospeševalo in jačilo bode to samo po sebi upliv in ugled zveze in po takem tudi moč države.

To, gospoda moja, povedano je prejasno, da bi mogli molčati o politički strani pogodb oni poslanci, ki ne soglašajo s tem menenjem, ali tem političkim pravcem. V očigled tako določni izjavi treba, da damo mi drugo izjavo, in sicer — ker ne morem govoriti v imenu kake stranke — ponavljam, da za sedaj govorim v svojem imenu in v imenu nekaterih posamičnih gospodov tovarišev.

Ako hočemo osigurati moč te države, gotovo ne bode temu ugovarjal ni eden narodni zastopnik. Osiguranje moči naše države je vseh nas skupna dolžnost in baš radi tega, ker moramo in hočemo vsi delati na to, je naša sveta dolžnost, da se opremo trditvi, ki se je navajala kot glavni vzrok za vsprejetje trgovinskih pogodb, trditvi, da te pogodbe osiguravajo moč države.

Jaz ne mislim, da bi morali podkrepiti moč države s temi trgovinskimi pogodbami.

Moje mnenje temveč je to, da smo osigurali obstanek in moč naše države jedino le tedaj, ako mirno in bratovsko živimo v svoji lastni hiši in se lepo uredimo. (Posl. Spinčič: Pravo!) Ako pri tem obstaja trojna zveza ali ne, to bi meni bilo vse jedno (Posl. Pacák: Popolnoma pravo!), isto tako bi po mojem mnenju ne bilo odločilno, če bi mestu

dve uri. Jutro se je bližalo. Kar je veja zaškripnila. Kaj je to? Ustavim konja in pogledam: Kuzma je iz grmovja zlezel na pot. Vstal je in gledal na-me, v svojih capah se je tresel, pa smehljaj se je. Tudi mene je strah bilo, a gospa ni bila ni živa, ni mrtva. Otroci so spali. V njenih očeh zagledam solze. Ona joče . . . „Bojim se vas, vas vseh“ . . . — Zakaj neki, Bog je s teboj, draga? Sem-li jaz nevaren? Zakaj niste hoteli prenočiti? — „Tam je še bolj nevarno. Prejšnji voznik je rekel: proti večeru pridemo v vas, a pripeljal nas je v tih gozd. Starčeve oči ne obetajo ničesar dobrega“.

Moj Bog, sem si mislil, kaj naj sedaj začnem? Straši se ubožica.

— Kako hočeta sedaj, se vrnemo ali se peljemo naprej? Hodil sem okrog nje, ne vede, kako bi jo utolažil. Bilo mi je težko. A pri tem je ne daleč še log, skozi katerega smo se morali peljati; mimo „Kamna“. Vidši, da tudi jaz ne znam pomagati, se je zasmejala. „No, sedi in pelji dalje. Nečem se vrniti, tam je strašno. Rajši se s teboj vozim, ker vidim na tvojem obrazu, da si pošten.“ Sedaj, bratec, se mene ljudje boje in me imenujejo „ubijalca“, a tedaj sem še bil mlad, nisem še imel tega Kajnovega pečata. (Dalje prih.)

te zveze za naše vnanje posle in za naš položaj proti drugim državam obstajala kaka druga zveza.

Jaz grem še dalje, gospoda moja. Usojam se trditi, da neso vse gospodarske pogodbe in gospodarske zveze bile koristne vzdrževanju miru in da bi se utegnili to, kar hočemo doseči z gospodarsko zvezo, spremeniti baš v nasprotno. Zgodovina nas uči, da je Prusija dosegla supremacijo nad drugimi nemškimi deželami baš v onem trenutku, ko se je osnovala neka carinska zveza, v kateri ni bila upletena naša država, in mogoče je, da se je to zgodilo iz istih razlogov, iz katerih sedaj težimo po trgovinski in gospodarski zvezi.

Nadalje vemo, da je velikemu Korsikancu bržkone ali skoro gotovo samo zaradi tega postalo premrzlo gori v severnih pokrajinah, ker je hotel imeti toplo juho iz mesa cele Evrope, s čimur hočem reči, da trgovinske pogodbe in gospodarske zveze ne značijo vedno napredek in mir. (Poslanec Purghart: Žal!) Dosedaj imeli smo tudi pogodbe z deželami, s katerimi jih hočemo skleniti sedaj. Te pogodbe trajale so po okolnostih osem ali deset let, ne da bi se nam bila posebno nasimjala sreča. Da sedanje pogodbe morajo trajati namesto deset dvanajst let, iz tega se še ne more sklepati za gotovo, da bi se zaradi tega smelo govoriti o kaki sreči.

Za nas je politička korist trgovinskih pogodb, o katerih baš razpravljamo, jako dvomljiva; da, kot avstrijski Slovan moram celo potrditi, da nam bode sedanja politična zveza prej na škodo, nego-li na korist. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. januarja.

Državni zbor.

Kakor smo že zadnjič poročali, bavila se je poslanska zbornica po končani generalni debati o trgovinskih pogodbah s posamičnimi resolucijami. Pri tej priliki oglasil se je tudi slovenski poslanec Viljem Pfeifer in izjavil, da je določba o vinski carini za vinorodne kraje nevarnejša, nego celo trtna uš. Državni zbor prikimal je dogovorom diplomatov, kar spomina na cesarja Kaligulo, ki je imenoval svoje konje za senatorje, ker jim ni treba drugega delati nego kimati. Trgovinske pogodbe so posledica političnih zvez. Zavezniki so primorani množiti vojne svoje sile, in ker Italija teh bremen več nositi ne more, morala jih je prevzeti Avstrija — kupiti mora italijansko vino. Ali ni dovolj, da mora Avstrija preživeti leto za letom 100.000 podanikov italijanskih, kateri pridejo k nam kot zidarji itd. ter neso zaslužek iz dežele? Ali ni dovolj, da ribarijo italijanski ribiči ob obali dalmatinski in isterski na škodo domačinov? In zahvala za te naše žrtve je — iredentizem. Pfeiferjev govor naredil je na zbornico velik utis.

Češke razmere.

Staročeski list „Hlas Naroda“ javil je te dni iz baje zaupanje vrednega vira, da se je glede čeških razmer izrekla na najvišjem mestu, ondu, kjer je moč prestopiti od obljube k dejanju, beseda: izjemno stanje. Usoda naroda češkega da je v rokah stranke staročeske, ako ostane ta trdna, ter se ne bodo lotila od fevdalnega plemstva, potem bi se dalo še poravnati, kar so zakrivali Mladočehi. — Na to senzacionalno vest odgovarjajo „Narodni Listy“ s perečim sarkazmom: Znan nam je tisti odlični vir, iz katerega je zajel „Hlas Naroda“ to poročilo. Dotična oseba izrekla je le to, kar želi iz vsega srca, in štela bi se srečno, da pride na Češko zopet kakšen Koller. To bi bil pravi triumf sprave, ako bi se narod češki s pomočjo policije in žendarmov prisilil skleniti mir z Nemci. Vse, kar je javil „Hlas Naroda“, je le manever, da bi se staročeski poslanci ne odpovedali svojim mandatom — Na drugem mestu konstatuje „Narodni Listy“, da so začeli tudi staročeski listi nasprotovati punktacijam, in celo iz krogov fevdalnih čuti je tu in tam, da bi bilo najbolje odpovedati se mandatom.

Ustavljena preiskava.

Gotovo se še vsakdo spominja velikanske senzacije in žalostnih posledic tistega sleparstva, katerega je inscenovala neka židovska družba na Dunaji, skrivši se pri tem za „Wiener Tagblatt“. Ta list priobčil je bil namreč lani izmišljeno vest, da se je cesar proti načelniku poljskega kluba Javor-skemu izrazil prav neugodno glede možnosti, ohraniti evropski mir. „Wiener Tagblatt“ storil je to, da bi pomogel nekaterikom do velikega dobička na borzi in posrečilo se mu je. Tudi v poslaniški zbornici prišla je tedaj ta stvar v razgovor in pravosodni minister je tedaj obljubil strogo sodno preiskavo vse zadeve. Preiskava se je tudi res začela, a zdaj se je — ustavila, zakaj, tega ne pove dotični odlok.

Vnanje države.

Sv. oče.

Nekaj dni sem razširja se v Rimu vest, da je sv. oče zbolel za influenco. „Agenzia Stefani“ dementovala je sicer to vest takoj ali vesti nikakor nebejo potihniti. Tudi iz vatikanskih krogov dement-

tovala se je vest evergično; reklo se je, da se je sv. oče sicer nekoliko prehladil, da pa ni nikake nevarnosti. Zaduja poročila javljajo, da je papež vsprejel v avdienci kardinala Monaka in Rampollo in nekatere druge dostojanstvenike in bil oblečen v popolni ornat. Zdravnik dr. Ceccarelli izrekel se je proti zdravniku kralja italijanskega dr. Maggiorani, da ni nikake nevarnosti. Jedino premnija-joča se temperatura Rimaka mogla bi na zdravje sv. očeta slabo uplivati. Liberalni listi izdali so posebno izdaje, katere se prodajajo na ulici. Prodajalci kričali so pri tej priliki kakor navadno na italijanskem ne ves glas naslov člankov „L'agonia del papa“ (Smrtni boj papežev), kar je vzbudilo upravičeno indignacijo. V narodni zbornici izjavil je minister Nicotera na posebno interpelacijo, da je papež zdrav in da ni nevarnosti.

Srbija in Bolgarija.

Bolgarske vlade glavni organ „Svoboda“ prinesla je članek proti Srbiji, ki je tako strastno pisan, da vzbuja upravičeno senzacijo. „Svoboda“ toži, da podpira srbska vlada bolgarske emigrante in jim daje potuho, akopram one kaj namerjajo. Vlada srbska ve, da so dali emigrantje v Belgrajski tiskarni Pere Todoroviča tiskati oklice, v katerem izjavljajo, da je umor Koburžana in Stambulova jedino sredstvo odstraniti sedanje razmere na Bolgarskem. To so fakta, ki govore jasno proti zagotovitvi srbske vlade, da je naklonjena Bolgarski. Vlada srbska izjavila se je sicer, da bi Rizova, Tefekdjeva in druge takoj iztirala, da ima kake dokaze za njih delovanje v navedenem zmislu, a to so prazne besede, kajti vlada srbska ve za vse, kar delajo emigrantje in jih podpira, ker je Srbija največji sovražnik Bolgarske in preži, da bi se za slučaj kakih homatij okoristila.

Pruski deželni zbor

bavi se z zakonskim načrtom o reformi ljudskih šol in ta debata ne teče baš gladko. Konservativci očitajo vladi, da je krenila v nov kurs, ker že dve leti ne ve, kje bi pravo za pravo začela svoje akcije, kakor v drugih tako tudi v šolskih zadevah. Narodno liberalna stranka pa, obsojujoč vladno politiko proti Poljakom, trdi, da skuša vlade spraviti v veljavo zakone, kateri so v protislovju z ustavo. Šolski zakon, kakor ga je predložila vlada, je samo klerikalen ne pa konservativen. Državni kancelar grof Caprivi zagovarja šolsko predlogo in pravi, da se tej predlogi protivijo samo tiste frakcije, ki želé brezverske šole. Vlada hoče mir, kajti sedanja vlada ni bila zapletena v kulturni boj, pač pa je prevzela nalogo odstraniti zadnje ovire sporazumljenja.

Dopisi.

Z Dunaja 22. januarja. [Izv. dop.] Slovenskega kluba na Dunaji zadnji večer se sicer radi slabega vremena, influence itd. ni toliko Slovencev udeležilo, kakor drugekrat, a večer je bil vendar prav živahen. G. Navratil je v svojem govoru posebno srčno pozdravil navzoče slovenske dame. O pokojnem članu kluba, g. Radivoju Pozniku, ki je v decembru še bil pri berilu g. prof. Stritarja, je g. Navratil govoril povdarjaje njegov železni značaj, njegovo navdušenost za Slovenstvo in Slovanstvo, požrtvovalnost itd. stavši ga v vzgled ne samo starim, ampak tudi mladim Slovincem. Kolikokrat je prišel iz Dunajskega Novega mesta na Dunaj v klub, kjer je bil vedno srčno pozdravljen od svojih strih in mladih prijateljev. Ta večer je bil znamenit zaradi tega, ker je prvič v klubu čitala slovenska dama, znana pisateljica slovenska Pavlina Pajkova. Predmet berilu je bil: „Aforizmi o ljubezni“. Vsi smo radovedno pričakovali, kako da bode čitateljica rešila svojo nalogo. Nekateri seveda „neprijatelji“ krasnemu spolu bili so skeptični dovolj in mislili da takov predmet ni za moške itd. Mej berilom čul si posamezne „oho“ a v kratkem so potihnoli popolnoma, ko je čitateljica svoje nazore o predmetu utrdila; predmet je, čim dalje je predavanje trajalo, postajal vedno zanimivejši. Tako je prišlo, da so celó „neprijatelji“ omolknili, da celo ob koncu berila z drugimi vred glasno odobravalí čez vse interesantno berilo. Starosta kluba zahvalil se je v imenu vseh navzočih za izvrstno berilo ter imenoval ta večer historičnim, ker je prvič nastopila Slovenka javno s predavanjem o predmetu, o katerem gotovo vsak premišljuje. Da je gospa predavateljica izbornorešila svojo nalogo, to je kazalo burno ploskanje in preglasno odobravanje vseh navzočih. Nekateri so mej berilom celo zamaknjeni bili. G. dr. Simonič nazdravil je duhoviti Slovenki, katero stavi za uzor našim Slovenkam, ki le preveč nemškutarijo, kakor je govornik še le pred kratkim skusil, bivajoč na Slovenskem. G. starosta nazdravil je potem gospej Simoničevi in vsem Slovenkam, katere goje z gorečnostjo svojo milo materinščino, kakor imenovana gospa. Slednja se je v prav lepi slovenščini zahvalila za

nezasluženo napitnico, rekoč, da je dolžnost vsaki Slovenki gojiti in govoriti najprvo in povsod slovenski, a ne v tujščini. Sledilo je še prav mnogo napitnic; g. Hren, sin bivšega državnega poslanca, igral je več lepih točk na glasoviru, pevci so peli mile slovenske pesni in le prehitro je minol prelepi večer.

Z Dunaja 18. decembra. [Izv. dop.] (Drugi velikishod avstrijskih živinozdravnikov na Dunaji in živinozdravniške razmere na Kranjskem.) Dne 5. 6. in 7. t. m. bil je na Dunaji veliki kongres avstrijskih živinozdravnikov pri katerem se je sešlo nad 200 živinozdravnikov in mnogo profesorjev Dunajskega živinozdravskega zavoda. Na dnevnem redu bile so jako važne točke, katere so se tudi večinoma jednoglasno vsprejele. Te so:

1.) Vlada se naprosi, da živinozdravstvo uvrsti med kocesijonirane obrte, to je, da le kdor ima diplomu živinozdravnika sme zdraviti, zoper takozvane „mazače“ (kurpfušarje), katerih povsodi vse mrgoli in kateri splošno le nato gredo, da nevedno ljudstvo po deželi sleparijo, pa da se lahko sodnijsko postopa.

2.) Da se tuberkuloza pri goveji živini natančno opazuje, posebno, da se klavna živina v javnih klavnicah do dobrega preišče eventuelno natančni zapisnik vodi o tuberkulozi goveje živine.

3.) Oziraje se na današnji stan živinozdravske vede naj se določi: a) za vsprejem v živinozdravniške šole, zahteva se maturitetno spričalo; b) doba študij razširi se od 3 na 4 leta; c) nižje šole, jedno ali dve letne, naj se opuste; d) sistem „kuršmidov“ se popolnoma opusti, od vojaških živinozdravnikov pa naj se zahtevajo predstudije, kakor od civilnih iste.

4.) Veliki shod avstrijskih živinozdravnikov pripozna, da je nujno potrebna upeljava obligatoričnega zavarovanja živine, katero bi ne le blagodejno uplivalo na vse kmetijstvo in živinorejstvo, temuč tudi v zdravstvenem oziru bilo velikega pomena.

5.) Da se postavnim potom uredi pregledovanje vsega animaličnega živila, posebno pa dela na to, da se povsodi kjer le mogoče zgradijo javne klavnice.

6.) Ker je znano, da so živinozdravniki v javnih službah jako slabo plačani, (XI. razred) naj se jim zboljša plača, sploh naj se reorganizuje vse veterinarstvo, tako vsaj, kakor je to v ogerski polovici.

Iz vsega je razvidno, da je shod o jako važnih točkah obravnaval in je le želeli, da bi se iste tudi vresničile, ker zuano je, da se živinozdravstvo v nas še veliko premalo v poštev jemlje. Le poglejmo po naši ožji domovini, tu dobimo še cela okrajna glavarstva brez živinozdravnika. Kam se torej hoče obrniti živinorejec ako mu oboli živinče? Naravno je, da do kakega vaškega mazača ali konjederca, katerih ljudi se nikjer ne manjka. Taki „zdravniki“ z svojo učenostjo in zdravili velikokrat več škoduje nego koristijo, povrhu pa ubogemu kmetu še prav veliko zaračunajo. Da se ne bode mislilo, da so to le prazne fraze, hočem navesti tu samo jeden slučaj, ki mi ga je povedal prijatelj prišedši iz Ljubljane. Pred mesecem dni pokliče neki kmet k svoji bolni kravi konjača z Doba; ta vse učeni gospod, ki se izdaja tudi za pristnega živinozdravnika, kravo preišče na vse strani, zdravi in „operira“ seveda prav po konjetersko, da se ne ve, bode li krava še za rabo ali ne in računa za svoj trud (imel je 3 ure opravila pri kravi) ubogemu kmetu 14 gld. reci štirinajst goldinarjev!! Tako in jednako deró ljudstvo taki „mazači“.

Bil bi res že zadnji čas, da se v tem oziru kaj stori in gleda na to, da se več izkušenih živinozdravnikov nastavi po deželi. Mi nesmemo vse pričakovati od zgoraj, temuč se moremo tudi sami kaj pobriniti, posebno je pa dolžnost dežele, da tudi ona nastavi več živinozdravnikov; pričakovati je, ker Kranjska dežela mej vsemi v Avstriji najmanj stori za živinozdravstvene razmere, da se že pri prihodnjem zasedanju deželnega zbora več deželnih živinozdravniških služb ustanovi, da bodo vsaj večji kraji na Kranjskem imeli dobre živinozdravnike. Le poglejmo bližnjo Štajersko, tam je nad 20 živinozdravnikov nastavljenih od dežele in še celo mala Koroška stori veliko več, kakor pa naša dežela, ker tam posluje 6 deželnih živinozdravnikov ko pri nas jeden sam „vegetira“ s 300 goldinarji! Druge dežele so že zdavno prišle do spoznanja, da ni dovolj samo skrbeti za dobro živino, dobre

pasme, temuč, da se mora tudi gledati na zdravstvene razmere, da se živina obvaruje bolezni (posebno nalezljivih) nasprotno, da se bolna živina po veččakih a ne po mazačih zdravi in tako kolikor moči preprečijo velike zgube v živinoreji; le na taki podlagi je tudi mogoče uspešno gojiti živinorejo! In živinoreja je še jedini vir na Kranjskem iz katerega zamore zajemati naš pridni a ubožni kmet.

Domače stvari.

— (Osebne vesti.) Okrajna komisarja grof Margheri in baron M. Schönberger imenovana sta vladnima tajnikoma za Kranjsko. — Župnik Št. Jakobski g. Rozman imenovan je častnim kanonikom stolnega kapitlja Ljubljanskega.

— (Slovensko gledališče.) „Vragovi zapiski“, ki so se predstavljali včeraj prvokrat na slovenskem odru na korist učtelju, režiserju in igralcu „Dramatičnega društva“ g. Ignaciju Borštniku napolnili so dvorano do zadnjega prostora. Beneficijant sprejet je bil pri nastopu z dolgotrajnim aplavzom in sta se mu poklonila dva krasna venca z narodnimi trakovi in častno darilo prijateljev slovenskega gledališča. Igra sama spada mej stareje francoske iz časov romantike in je spretno dramatizovan interesanten roman, ki se prvokrat posluša lahko z zanimanjem. Marsikaterim neverojetnostim se seveda ne sme preveč kritično približati. Igralo se je v celoti dobro, posebno se je odlikoval beneficijant, katerega so prav dobro podpirale gg. Borštnikova, Danilova, Nigrinova in Slavčeva in pa gg. Danilo, Lovšin, Perdani, Sršen, in Verovšek. G. Danilova bila je kot udova mati malo premlada, g. Verovšek pa je svojo ulogo epikurejca premalo krepko markiral. Prav dober je bil g. Lovšin, ki se zadnji čas marljivo učil svoje uloge, kar pa ne moremo reči o g. Danilu in g. Perdani. Tudi včeraj zakrivila sta nekatere nepotrebne pavze v sicer gladkem igranju. Nadejamo se, da se poboljšata tudi ona dva. Kostumi bili so prav elegantni in igra dobro uprizorjena. —i.

— (Himen.) Dne 25. t. m. pročil se je v Ljubljani g. Tone Jurca, veletržec v Ptuji, s častito gospd. Milko Rakovo, zasebnico v Ljubljani. Čestitamo.

— (Za trgovski ples.) ki bode dne 6. februarja v kazinski dvorani, osnoval se je odbor in bode začel razpošiljati te dni vabila. Prijubljeni ta ples praznoval bode letos svojo štiridesetletnico. Ustopnice dobivale se bodo v prodajalnicah gg. Karingerja in Tilla, kjer mogo oddati svoj naslov tudi vsi gospodje ali rodbine, ki morda po naključju ne bi dobile vabila.

— (Z Bleda) se nam piše: Kako so poročila o naši kmetijski podružnici in o njenih zborovanjih v „Slovenca“ stvarna in resnična, jeden dokaz. Zadnje sredo prinesel je „Slovenec“ popravek načelnika podružnice in uredništvo dostavlja nekaj nestvarnih in neresničnih opazk. V tem dostavku brati je tudi ime g. Vrežeca iz Ribnega. Uprašanje bodi dovoljeno: kako je mogoče tega gosp. učitelja v poročilu o delovanji kmetijske podružnice omeniti, ko ni bil še dosedaj pri nobenem obnem zboru podružnice, ker do danes še celo njen ud ni?

— (Iz Postojine) se nam piše: V nedeljo dne 17. t. m. priredila je naša čitalnica prvo predpustno veselico, katera se je prav dobro obnesla. — Najprve zapeli so pevci pod vodstvom marljivega pevovodje g. Pr. Nedvedovo „Popotno pesen“ v občno zadovoljnost. Tudi krasni samospev „Popotnik“ pel je g. Str. povsem dobro. Za tem sledilo je sviranje na glasovir, ter sta gospici F. pokazali, da ste izvežbani igralki. Najbolj se nam je pa dopadla igra „Nemški ne znajo“, katero so naši diletantje kaj dobro predstavljali. Omenimo naj le očeta župana, (gosp. Št. Pr.) in njegovo hčer Reziko (gospodično Vikt. P.), katera sta imela glavni ulogi in koji sta hvalevredno pogodila. Posebno ugajala nam je lepa Rezika s svojim naravnim, ljubkim govorjenjem in vedenjem. Diletantje nastopili so v narodnih, belokranjskih nošah, kar je napravilo veliko efekta. Le kmalu še kaj jednacega! —č.—

— (Iz Cerknice) se nam poroča: Zaradi zelo razširjene bolezni „ošpice“ mej šolskimi otroci zatvorila se je šola za 14 dni.

— (Bralno društvo v Kostanjevici) priredi v svojih prostorih v gostilni g. Fr. Bučarja v Kostanjevici v letošnjem predpustu sledeče veselice: 1. v torek dne 2. februarja 1892. plesni ven-

ček, 2. v nedeljo dne 28. februarja 1892. maškara. Ustop je dovoljen le udom in po udih upeljanim gostom.

— (Ponesrečil je) posestnik Košir iz Palovč v kamniškem okraji. Našli so ga mrtvega blizu njegovega doma. Ker je rad pil „jeruš“ in so ga še prejšnji večer videli precej razgretega, je bržkone zmrznil pri velikem mrazu teh dni.

— (Strajk v Zagorji) je končan, kakor se nam brzojavlja in so danes delavci začeli delati brezpogojno. V Hrastniku, v Trebovljah in na Ostrem začeli so delati že pretekli teden. Vojaki so se deloma že vrnili domu.

— (Na Grabah pri Središču) umrl je dne 20. t. m. tamošnji župan in veleposestnik gosp. Anton Šulek v najlepši dobi svojega življenja.

— (Mladi ruski umetelnik) na glasoviru Raoul Koczalski, o katerega sijajnem uspehu na Dunaji smo poročali nedavno, koncertoval je te dni v Celovci in v Mariboru.

— (Za Bleiweisovo slavnost,) katero priredi akademično društvo „Slovenija“ 8. februarja 1892., obljubili so svoje sodelovanje g. operni pevec Jos. Trtnik, mešani zbor sl. slovanskega pevskega društva in tamburaši sl. hrvat. akad. društva „Zvonimir“. Koncert obeta torej biti sijajen in prekositi koncerte prešlih let, ki so bili vsi zaradi svoje izbornosti jako priljubljeni pri Dunajskem občinstvu. — Tudi ples, pri katerem se bode plesalo jugoslovansko (salonsko) „Kolo“ in narodni češki ples „Besedo“ ter aranžiral velik kotiljon, se bode, kakor je upati, priljubil in tako smemo imeti nado, da se „Slovenija“ s tem letošnjim prvim poskusom vredno uvrsti k „Zvonimiru“ in „Zori“, katerih koncerti s plesi so pri odličnem Dunajskem občinstvu na najboljšem glasu. Želeti je, da bode tudi gmotni uspeh dovoljen in da se „Podpornemu društvu za slovenske velikošolce“ lahko izroči primerna svota.

— (Z Dunaja) se nam piše: Izreden slučaj pripetil se je zadnji petek v „Slovanskem pevskem društvu“. Kakor vsak petek, zbrali so se tudi poslednji pevci po pevski vaji v gostilni. Često se pripeti, da v društvo zahajajo gostje slovanski bodisi iz severa, bodisi iz juga, ako so slučajno ob petkih na Dunaji. Iz severa dobajajo Čehi moravski, ki imajo prav blizu, ali tudi Čehi iz kronovine, posebno pa iz Prage so mnogokrat gostje v imenovanem društvu. Z juga prihajajo Hrvatje, Srbi, posebno pa Slovenci. Poseben slučaj je pa to, da so se zadnjič trije Slovenci sešli slučajno v pevskem društvu in sicer jeden iz Sinja v Dalmaciji, drugi iz Znojma na Moravskem in tretji celo iz — Judenburga. Veselja bilo je prav mnogo pri tem slučajnem sestanku in „Slovansko pevsko društvo“ storilo je vse, da ljubim svojim gostom priredi nekaj veselih uric. Društveni podpredsednik govoril je v imenu društva gostom napitnico, ki je bila prav srčno vsprejeta. Petje: zbori, samospevi, točke na glasoviru, vse bilo je tako srečno ubrano, kakor že dolgo ne.

— (100.000 goldinarjev) je glavni dobitnik velike razstavne loterije. Dovoljujemo si cenjene čitatelje našega lista opozoriti, da bode zrebanje že dne 12. februarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 24. januarja. Ogerski finančni minister konferiral včeraj z grofom Kalnokyjem in se vrnil danes v Budimpešto. Po „Budap. Corr.“ zjedinišla sta se finančna ministra, da skličeta sredi februarja meseca strokovne enquete za urejenje valute.

Sofija 24. januarja. Ko se je vozil Stambulov v družini povabljenih oseb na saneh na deželo, sprožil se je revolver, ki ga je nosil v žepu. Stambulov bil je na stegnu lahko ranjen.

Dunaj 25. januarja. Poslaniška zbornica po predlogu Plenerja takoj obravnavala o draginskih prikladah državnih uradnikov. Poročevalec Kathrein nasvetoval, da se vsprejmó znani predlogi budgetnega odseka. Po dolgi debati odsekovi predlogi vsprejeti.

Dunaj 52. januarja. Gospodska zbornica pričela je obravnavo o trgovinskih pogodbah.

Dunaj 25. januarja. Po računskem sklepu avstro-ogerske banke znašale so vse operacije 1891 leta 1889,473.849 gld. proti

lanskemu letu za 758.606 gld. manj. Srebrna zaloga koncem leta 166,597.329 gld. Proti lanskemu letu za 1,821.418 gld. več. Zlata zaloga koncem leta 54,483.667 gld. proti lanskemu letu 436.072 gld. več.

Dunaj 15. januarja. Konečna obravnava proti morilcem služkinj, zakonskima Schneider, pričela se je danes. Rozalija Schneider taji, da bi bila sokriva.

Sofija 25. januarja. Stambulov sicer v postelji, a dobre volje, bolečin nobenih. Krogla prodrla gornji del stegna. Spremljevalci strela neso čuli. Diplomatični agentje osobno popuščevali, kako se počuti Stambulov.

Peterburg 25. januarja. Veliki knez Konstantin Nikolajevič umrl o polnoči.

Razne vesti.

* (Blaznost mej francoskimi pisatelji.) Žalostni slučaj Guy de Maupassanta dal je pisatelju Julesu Lemaitreu povod, da je v daljšem članku konstatoval, da mej francoskimi pisatelji in igralci blaznost zahteva sedaj vsako leto 4 do 5 žrtev, ko jih mej slikarji in tudi nepolitiki ni skoro nič. Klasična literatura in tudi ona prvega cesarstva ni imela te žalostne prikazni. Jules Lemaitre išče uzroke tega v sedanjem nezdravem načinu življenja v Parizu, ki iz noči dela dan, v prenapenjanju živcev in v zlorabi alkohola.

* (Koliko preleti pismonoša.) V Eibingu na Pruskem dal je neki urar pismonoši svojega okraja takozvani „korakoštevec“, to je stroj, ki natančno zabeleži vsak korak, ki ga stori nositelj. Od 31. decembra p. l. zjutraj pa do 2. januarja t. l. zjutraj ob 10. uri zaznamoval je stroj 158.900 korakov, katere je prehodil pismonoša. Ako se račun na jedno miljo 9500 korakov, je to 17 milj, katere je preletel pismonoša v omenjenih dveh dneh.

Listnica upravnštva:

Gosp. F. P. v T. Omenjeni znesek smo prejeli in je stvar v redu.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
23. jan.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	740.8 mm. 737.8 mm. 738.0 mm.	-18.0° C -1.6° C -5.2° C	sl. zah. sl. jzh. brezv.	obl. obl. jasno	0.00 mm.
24. jan.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	739.7 mm. 740.4 mm. 741.3 mm.	-9.8° C -1.0° C -4.8° C	brezv. sl. vzh. sl. vzh.	jasno d. jas. obl.	0.00 mm.

Srednja temperatura -7.2° in 5.2°, za 5.2° in 3.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 25. januarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	94.40	94.80
Srebrna renta	93.90	94.45
Zlata renta	111.10	111.65
5% marčna renta	103.15	103.15
Akcije narodne banke	1058.—	1052.—
Kreditne akcije	300.—	309.40
London	118.15	118.—
Srebro	—	—
Napol.	9.39	9.37 1/2
C. kr. cekini	5.59	5.58
Nemške marke	57.97 1/2	57.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	137 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	—	108
Ogerska papirna renta 5%	—	102
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	160
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	235	—

Privatni uradnik

spreten in za vsako stroko poraben, zmožen slovenskega, nemškega, hrvatskega, italijanskega in francoskega jezika, želi premeniti sedanjo svojo službo. Dotičnik žel bi najraje v Trst ali pa na Reko. — Eventuelne ponudbe naj se blagohotno pošljejo pod šifro „M. 1861.“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(83—3)

Dr. Friderika Lengiel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtano deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, očijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kaze pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

(22—2)

Dr. Friderika Lengiel-a BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Pošta naročila vsprejema W. Henn, Dunaj, X.

Tuji:

22. januarja.

Pri Matiči: Rom iz Kočevja — Schiller, Spiegler, Laidlmayer, Geiringer, Schick, Kolenc, Schwarz, Reitler z Dunaja.

Pri Stani: Galitzenstein, Gellis, Herbst z Dunaja. — Missauer, Obenwalda iz Budimpešte. — Čsdež s Poljan. — Buzzi iz Studenca. — Pick iz Jičina. — Haun iz Celovca. — Leitner iz Linca. — Stern iz Zagreba. — Jurca s Ptujja. — Gassner iz Starkenberga.

Pri južnem kolodvoru: Gramatika, Bischof, Pollak z Dunaja. — Eder iz Pulja.

Umrli so:

22. januarja: Fran Rodtner, delavec, 46 let, Poljanski nasip št. 50, bronhitis.

23. januarja: Josip Ekl, umirovljeni vladni svetnik, 67 let, Špitalske ulice št. 3, hripa. — Karol Remšgar, kleparjev sin, 16 let, Florijanske ulice št. 17, ošpice.

24. januarja: Anton Vrhunc, delavec, 8 dni, Tržaška cesta št. 26, trismus neonatorum.

V deželni bolnici:

20. januarja: Fran Abulnar, delavec, 50 let, —

22. januarja: Janez Filipič, delavec, 21 1/2 let, katar v črevih. — Josip Svetlin, delavec, 65 let, pljučni emfizem. — Matevž Kristan, mlinar, 27 let, jetika. — Neža Tancek delavčeva hči, 2 dni, oslabiljenje. — Janez Guzelj, delavec, 7 let, jetika.

Zidanje novega sodnega poslopja v Žužemberku.

Na Svečnico, v torek 2. februarja t. l., ob 2. uri popoldne bode pri trškem predstojništvu v Žužemberku zmanjševalna dražba za posamna dela zgoraj omenjenega poslopja in sicer po le-tih izključnih cenah:

1.) Zidarsko delo na 2/3 kamenito, 1/3 iz opeke	14.988 gld. 49 kr.
2.) Kamnarsko delo	1.113 „ 58 „
3.) Tesarsko delo	3.157 „ 72 „
4.) Mizarsko delo	2.255 „ 13 „
5.) Ključarsko delo	2.588 „ 30 „
6.) Kleparsko delo	659 „ 16 „
7.) Barvarsko delo	428 „ 40 „
8.) Steklarsko delo	354 „ — „
9.) Slikarsko delo	66 „ — „

Skupaj 25.610 gld. 78 kr.

Vsak dražilec ima pred začetkom ustne obravnave položiti pet odstotkov izključne cene dotičnega dela kot odstopnino (skesnino). Kdor delo dostane, mora odstopnino zvišati na desetino zdraženega zneska, toda še-le potem, ko se je prevzetje odobrilo.

Pismene ponudbe, kolekovane s kolekom 50 kr., vsprejemajo se le do začetka ustne dražbe pri podpisnem predstojništvu. Iste imajo biti zapečatene, predmet mora biti imenovan kakor v razglasu ter pridejati je deset odstotkov stavljenega ponudbe v gotovini ali drugi varstveni vrednosti.

Ponudba stavi se lahko tudi za vso zgradbo.

Podpisano predstojništvo ima na upogled zgradbene spise ter oddaja tudi podrobni proračun o merah in cenah proti uposljanju 1 gld.

Trško predstojništvo v Žužemberku.

Trški predstojnik:

Franjo Florjančič.

(101)

Velika Praška razstavna loterija.

(35—6)

Zadnji mesec.

Glavni dobitok

goldinarjev

100.000

goldinarjev

Srečke po 1 gld. prodaja J. C. MAYER.